

A SZERZŐK BEMUTATÁSA

Lakatos Csenge 2013-ban végzett a Semmelweis Egyetemen, mint egészségügyi szervező. Végzése óta a Gyógyszerészeti és Egészségügyi Minőség- és Szervezettefejlesztési Intézet,

a jelenlegi Állami Egészségügyi Ellátó Központ munkatársa. Közben tovább folytatta a tanulmányait a Pécsi Tudományegyetem egészségügyi menedzser MSc szakán, ahol 2015-ben szerzett diplomát.

Dr. Surján György általános orvosi diplomáját 1983-ban szerezte a Semmelweis Orvostudományi Egyetemen. 1983-tól fül-orr-gégészként dolgozott az Orvostovábbképző Egyetem (később Haynal Imre Egészségtudományi Egyetem) Fül-orr-gége Klinikáján, 1987-ben szakorvosi képesítést szerzett. Az 1990-es évektől foglalkozik orvosi-egészségügyi informatikával, 1993-tól a HIETE Adatszolgáltatási Osztályát vezette eleinte mellék-, majd főállás-

ban. Fő kutatási területe az orvosi ismeret-reprezentáció, fogalmi kódrendszerek alkalmazása. 2000-tól az Országos Vérellátó Szolgálat Informatikai Főigazgató-helyettese 2002-től az Országos Egészségügyi Információs Intézet és Könyvtár, majd az Egészségügyi Stratégiai Kutató Intézet informatikai vezetője, később főigazgatója. 2011-től a Gyógyszerészeti és Egészségügyi Minőség- és Szervezettefejlesztési Intézet (GYEMSZI) főigazgató-helyettese. Több hazai és nemzetközi tudományos egyesület vezető-ségi tagja, a CEN Orvosi informatikai Műszaki Bizottságában Magyarország delegált képviselője.

ban. Fő kutatási területe az orvosi ismeret-reprezentáció, fogalmi kódrendszerek alkalmazása. 2000-tól az Országos Vérellátó Szolgálat Informatikai Főigazgató-helyettese 2002-től az Országos Egészségügyi Információs Intézet és Könyvtár, majd az Egészségügyi Stratégiai Kutató Intézet informatikai vezetője, később főigazgatója. 2011-től a Gyógyszerészeti és Egészségügyi Minőség- és Szervezettefejlesztési Intézet (GYEMSZI) főigazgató-helyettese. Több hazai és nemzetközi tudományos egyesület vezető-ségi tagja, a CEN Orvosi informatikai Műszaki Bizottságában Magyarország delegált képviselője.

Civil szervezetek bevonásának szükségessége a népegészségügyi programok tervezésébe

Minden társadalmi, egészségügyi, szociális és kulturális vonatkozású döntés előkészítése, végrehajtása és a folyamat ellenőrzése a 21. században nem mellőzheti az érintett civil szervezetek bevonását. Különösen lényeges a fenti bevonás akkor, ha beteg emberekről, gyógyításukról, segítségükről szóló döntésekre kerül sor.

A betegek civil szervezetei igényelnék rendszeres bevonásukat a fenti tevékenységekbe, amely valójában elő is van írva a különböző protokollokban, de az előírás nem elég. Konkrét igényük van a betegszervezeteknek erre a tevékenységre, követve az Európai Betegszervezetek felhívását: SEMMIT SE RÓLUNK, NÉLKÜLÜNK! A mai hazai gyakorlat ezt a jogos igényt rendszeresen nem veszi figyelembe. A betegek jogos igénye, hogy tudják, mit, miért, hogyan és milyen forrásból tesznek velük a döntéshozók.

Így igényelnék a releváns betegszervezet bevonását úgy a döntés előkészítő, mind a döntések végrehajtását ellenőrző tevékenységekbe az alábbi területeken:

- gyógyszerbefogadás • terápiás indikációk • finanszírozási támogatás • egyedi méltányossági igény elbírálás • várakozási besorolás • kapacitásfejlesztés • betegmozgatás • volumenkorlát szabályozás • gyógyszerkipróbálások szervezése.

A fenti tevékenységekben alapvető lenne a civil részvétel. A demokrácia megvalósítása ezen a téren is szükségzerű. Jobban együttműködik az a beteg, aki tudja, hogy az ő betegségét, gyógyítását, segítségét előíró szabályok, lehetőségek úgy jöttek létre, hogy azok megfogalmazása és végrehajtása során kezdettől fogva meghallgatták a releváns betegszervezetek véleményét és részben, vagy egészben meg is fogadták azokat. Az esetleges negatív hatású döntéseket is jobban elfogadják, ha tudják, hogy képviselőjük jelen volt, hangját is hallathatta. Így az esetleg gyanakvó, igazságtalanságot feltételező félremagyarázások hatásait is csökkenthetjük.

Mert ott van demokrácia, ahol a szabad választáshoz és a szabad piacgazdasághoz társul egy IGEN ERŐS ÉS KÖVETKEZETES CIVIL KONTROLL! Ezt nem lehet letagadni, bagatellizálni, hanem meg kell szervezni és betartani.

Prof. Dr. Simon Tamás, Magyar Rákellenes Liga, Semmelweis Egyetem ÁOK Népegészségügyi Intézet